

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1313/2013/ES

2013 m. gruodžio 17 d.

dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 196 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁽¹⁾,

laikydami prastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) atsižvelgiant į tai, kad pastaraisiais metais padaugėjo gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių ir jos buvo didelio masto, ir į tai, kad ateityje nelaimės greičiausiai bus dar didesnės ir sunkesnės, o jų padariniai – didelio masto ir truks ilgiau, visų pirma dėl klimato kaitos ir galimos kelių gamtinių ir technologinių pavojų sąveikos, integruotas požiūris į nelaimių valdymą tampa vis svarbesnis. Siekiant pagerinti gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos, pasirengimo joms ir reagavimo į jas sistemų veiksmingumą, Europos Sąjunga turėtų skatinti solidarumą ir remti bei papildyti valstybių narių civilinės saugos veiksmus ir sudaryti palankesnes sąlygas juos koordinuoti;

(2) Bendrijos civilinės saugos mechanizmas buvo nustatytas Tarybos sprendimu 2001/792/EB, Euratomas⁽²⁾, išdėstytu nauja redakcija Tarybos sprendimu 2007/779/EB, Euratomas⁽³⁾. To mechanizmo finansavimas buvo užtikrintas Tarybos sprendimu 2007/162/EB, Euratomas⁽⁴⁾, kuris nustatė civilinės saugos finansinę priemonę (Finansinė priemonė). Jame numatyta, kad Sąjungos finansinė

parama turi būti teikiama tiek prisidedant prie veiksmingesnio reagavimo didelio masto ekstremaliųjų situacijų atvejais, tiek gerinant prevencijos ir pasirengimo priemones visų rūšių ekstremaliųjų situacijų atvejais, įskaitant tolesnį priemonių, kurių imtasi anksčiau pagal Tarybos sprendimą 1999/847/EB⁽⁵⁾, vykdymą. Finansinė priemonė nustoja galioti 2013 m. gruodžio 31 d.;

(3) apsauga, kuri turi būti užtikrinama Sąjungos civilinės saugos mechanizmu (toliau - Sąjungos mechanizmas), pirmiausia turėtų būti skirta žmonėms, taip pat aplinkai ir turtui, įskaitant kultūros paveldą, visų rūšių gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių atvejais, įskaitant ekologines nelaimes, jūrų taršą ir staigių ekstremaliųjų sveikatai situacijų atvejus Sąjungoje arba už jos ribų. Civilinės saugos pagalbos ir kitos pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju pagal Sąjungos mechanizmą gali prireikti visų tų nelaimių atvejais, siekiant papildyti nukentėjusiosios valstybės reagavimo pajėgumus. Kiek tai susiję su teroro aktų, branduolinių arba radiologinių avarių sukeltomis nelaimėmis, Sąjungos mechanizmas turėtų apimti tik civilinės saugos srities pasirengimo ir reagavimo veiksmus;

(4) Sąjungos mechanizmu taip pat turėtų būti prisidedama prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 222 straipsnio įgyvendinimo, prireikus sudarant galimybę naudotis jo ištekliais ir gebėjimais;

(5) Sąjungos mechanizmu akivaizdžiai parodomas Europos solidarumas, užtikrinant galimybę praktiškai ir laiku prisidėti prie nelaimių prevencijos ir pasirengimo joms, taip pat reaguoti į nelaimes ir gresiančias nelaimes nedarant poveikio atitinkamiems pagrindiniams principams ir susitarimams civilinės saugos srityje. Dėl to šis sprendimas neturėtų daryti poveikio nei valstybių narių tarpusavio teisėms ir pareigoms pagal dvišales ar daugiašales sutartis, susijusias su klausimais, kuriems taikomas šis sprendimas, nei valstybių narių pareigai savo teritorijoje apsaugoti žmones, aplinką ir turta;

(6) Sąjungos mechanizmu turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į atitinkamus Sąjungos teisę ir tarptautinius įsipareigojimus, taip pat turėtų būti pasinaudota sąveika su atitinkamomis Sąjungos iniciatyvomis, kaip antai Europos Žemės stebėsenos programa (*Copernicus*), Europos programa dėl ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos (EPCIP) ir Bendra keitimosi informacija aplinka (CISE);

⁽¹⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 164.

⁽²⁾ 2001 m. spalio 23 d. Tarybos sprendimas 2001/792/EB, Euratomas, nustatantis Bendrijos mechanizmą sustiprintam bendradarbiavimui teikiant civilinės saugos pagalbą palengvinti (OL L 297, 2001 11 15, p. 7).

⁽³⁾ 2007 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimas 2007/779/EB, nustatantis Bendrijos civilinės saugos mechanizmą (OL L 314, 2007 12 1, p. 9).

⁽⁴⁾ 2007 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimas 2007/162/EB, Euratomas, nustatantis civilinės saugos finansinę priemonę (OL L 71, 2007 3 10, p. 9).

⁽⁵⁾ 1999 m. gruodžio 9 d. Tarybos sprendimas 1999/847/EB, sukuriantis Bendrijos veiklos programą civilinės saugos srityje (OL L 327, 1999 12 21, p. 53).

- (7) regioninių ir vietos valdžios institucijų vaidmuo valdant nelaimės yra labai svarbus. Taigi, regioninės ir vietos valdžios institucijos turi būti atitinkamai įtrauktos į veiklą, kuri vykdoma pagal šį sprendimą, atsižvelgiant į valstybių narių nacionalines struktūras;
- (8) siekiant apsaugoti nuo nelaimių, esminės reikšmės turi prevencija, todėl reikia imtis papildomų veiksmų, kurių paraginta imtis 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos išvadoje ir 2010 m. rugsėjo 21 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl Komisijos komunikato „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“. Sąjungos mechanizmas turėtų apimti bendrąją politikos sistemą, skirtą Sąjungos nelaimių rizikos prevencijos veiksams, kuriais siekiama užtikrinti aukštesnio lygio apsaugą nuo nelaimių ir atsparumą joms, užkertant kelią jų padariniams arba juos sumažinant ir skatinant prevencijos kultūrą, be kita ko, tinkamai atsižvelgti į galimą klimato kaitos poveikį ir poreikį imtis atitinkamų prisitaikymo veiksmų. Šiuo atžvilgiu rizikos vertinimas, rizikos valdymo planavimas, rizikos valdymo gebėjimų vertinimas, kuriuos nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygiu atlieka kiekviena valstybė narė, prirėkus pasitelkdama kitas atitinkamas tarnybas, Sąjungos lygiu parengta rizikos apžvalga ir tarpusavio vertinimai yra būtini siekiant užtikrinti integruotą požiūrį į nelaimių valdymą ir susieti rizikos prevenciją, pasirengimą bei reagavimo veiksmus. Todėl Sąjungos mechanizmas turėtų apimti bendrąją keitimosi informacija apie riziką ir rizikos valdymo gebėjimus sistemą, nedarant poveikio SESV 346 straipsniui, kuris užtikrina, kad nė viena valstybė narė neturėtų būti įpareigota teikti informacijos, kurios atskleidimą ji laiko prieštaraujančiu gyvybiniais savo saugumo interesams;
- (9) Sąjunga, prisidėdama prie tarpvalstybinio nustatymo ir ankstyvojo perspėjimo bei pranešimo apie nelaimės Europos intereso sistemų tolesnio plėtojimo ir geresnio jų integravimo, valstybėms narėms turėtų padėti sutrumpinti laiką, reikalingą pasirengti reaguoti į nelaimės ir išpėti Sąjungos piliečius. Tokiose sistemose turėtų būti atsižvelgiama į esamus ir būsimus informacijos šaltinius bei sistemas, ir jos turi būti jais grindžiamos, kartu skatinant atitinkamas naujas technologijas;
- (10) Sąjungos mechanizmas turėtų apimti bendrąją politikos sistemą, kuria siekiama nuolat gerinti civilinės saugos sistemų, tarnybų, jų personalo ir gyventojų pasirengimo lygį Sąjungoje. Tai turėtų apimti pratybų programą, įgytos patirties programą, taip pat Sąjungos ir valstybių narių mokymo programas ir mokymo tinklą, susijusius su nelaimių prevencija, pasirengimu ir reagavimu į jas, kaip raginama 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos išvadoje dėl europinio mokymo nelaimių valdymo srityje priemonių;
- (11) turėtų būti siekiama plėtoti civilinės saugos pagalbos teikimo modulius, sudarytus iš vienos ar daugiau valstybių narių išteklių, kurie būtų visiškai sąveikūs tarpusavyje, kad būtų stiprinamas bendradarbiavimas civilinės saugos srityje ir toliau plėtojami valstybių narių koordinuojami bendri greitojo reagavimo pajėgumai. Moduliai turėtų būti organizuojami valstybių narių lygiu, joms vadovaujant ir vykdamas kontrolę;
- (12) Sąjungos mechanizmas turėtų sudaryti palankesnes sąlygas mobilizuoti ir koordinuoti pagalbos teikimą. Sąjungos mechanizmas turėtų būti pagrįstas Sąjungos struktūra, kurią sudarytų Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras, Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai, t. y. iš anksto skirtų valstybių narių pajėgumų savanoriškas telkinys, apmokyti ekspertai, Komisijos valdoma bendra ekstremaliųjų situacijų ryšių ir informacijos sistema (toliau - CECIS), taip pat ryšių punktai valstybėse narėse. Jis turėtų būti pagrindas rinkti patvirtintą informaciją apie situaciją, kad būtų galima skleisti tą informaciją valstybėms narėms ir keistis patirtimi, įgyta teikiant pagalbą;
- (13) siekiant patobulinti reagavimo į nelaimes operacijų pagal Sąjungos mechanizmą planavimą ir pagerinti galimybę naudotis pagrindiniais pajėgumais, būtina plėtoti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumus, kaip iš anksto skirtų pajėgumų iš valstybių narių savanorišką telkinį, ir struktūrizuotą procesą galimam pajėgumų trūkumui nustatyti;
- (14) kiek tai susiję su reagavimo į nelaimes pagalbos teikimu už Sąjungos ribų, Sąjungos mechanizmu turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos valstybių narių ir visos Sąjungos paramos teikimo veiksams ir jie remiami siekiant skatinti tarptautinio civilinės saugos darbo nuoseklumą. Jungtinėms Tautoms, kai jos dalyvauja, tenka pagalbos teikimo operacijų trečiojoje valstybėje bendro koordinatoriaus vaidmuo. Pagal Sąjungos mechanizmą teikiama pagalba turėtų būti koordinuojama su Jungtinėmis Tautomis ir kitais atitinkamais tarptautiniais subjektais, kad būtų kuo geriau panaudoti turimi ištekliai ir išvengta nereikalingo pastangų dubliavimo. Geresnis civilinės saugos pagalbos koordinavimas per Sąjungos mechanizmą yra būtina sąlyga siekiant remti bendrą koordinavimo veiklą ir užtikrinti visapusišką Sąjungos indėlį teikiant bendrą pagalbą. Ištikus nelaimėms, kai pagalba teikiama ir pagal Sąjungos mechanizmą, ir pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 ⁽¹⁾, Komisija, laikydama Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos ⁽²⁾, turėtų užtikrinti, kad visos Sąjungos reagentų priemonės būtų taikomos veiksmingai, nuosekliai ir kad jos viena kitą papildytų;

⁽¹⁾ 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos (OL L 163, 1996 7 2, p. 1).

⁽²⁾ Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų, Europos Parlamento ir Europos Komisijos bendras pareiškimas (OL C 25, 2008 1 30, p. 1).

- (15) siekiant remti greitojo reagavimo pajėgumų plėtojimą Sąjungos lygiu, reikia pagerinti galimybę naudotis atitinkamomis transporto priemonėmis ir jų prieinamumą. Sąjunga turėtų remti ir papildyti valstybių narių pastangas, padėdama valstybėms narėms koordinuoti jų transporto išteklius ir juos sutelkti bei prireikus prisidedama prie papildomų transporto priemonių finansavimo, vadovaudamasi tam tikrais kriterijais ir atsižvelgdama į esamas sistemas;
- (16) pagalbos teikimas turėtų būti grindžiamas poreikiais ir visapusiškai koordinuojamas vietoje, siekiant kuo didesnio veiksmingumo ir užtikrinti, kad pagalba pasiektų nukentėjusius gyventojus. Komisija turėtų suteikti tinkamą logistinę paramą išsiųstoms ekspertų grupėms;
- (17) Sąjungos mechanizmas taip pat gali būti naudojamas teikti civilinės saugos paramą konsulinei pagalbai Sąjungos piliečiams nelaimių trečiosiose valstybėse atvejais, jei to prašo suinteresuotų valstybių narių konsulinės įstaigos. Kai tik įmanoma, atitinkamos valstybės narės turėtų tokius prašymus koordinuoti tarpusavyje ir su kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, kad būtų užtikrinta, jog Sąjungos mechanizmas būtų naudojamas optimaliai, ir būtų išvengta praktinių sunkumų vietoje. Šios pagalbos galėtų prašyti, pavyzdžiui, vadovaujančioji valstybė ar pagalbą visiems Sąjungos piliečiams koordinuojanti valstybė narė. Vadovaujančiosios valstybės sąvoką reikėtų suprasti pagal Europos Sąjungos gaires dėl konsulinei veiklai vadovaujančios valstybės koncepcijos įgyvendinimo ⁽¹⁾. Šis sprendimas taikomas nedarant poveikio Sąjungos taisyklėms dėl Sąjungos piliečių užsienyje konsulinės apsaugos;
- (18) planuojant reagavimo operacijas taip pat yra naudinga palaikyti ryšius su atitinkamomis nevyriausybinėmis organizacijomis ir kitais atitinkamais subjektais, siekiant nustatyti papildomus reagavimo pajėgumus, kad nelaimių atvejais jie galėtų teikti šiuos pajėgumus per valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas;
- (19) kraštutiniu atveju karinių priemonių naudojimas vadovaujant civiliams subjektams gali būti svarbus indėlis reaguojant į nelaimes. Kai manoma, kad tikslinga naudoti karinius pajėgumus remiant civilinės saugos operacijas, su kariškiais turėtų būti bendradarbiaujama vadovaujantis Tarybos ar jos kompetentingų organų nustatytomis sąlygomis, procedūromis ir kriterijais, kad Sąjungos mechanizmui būtų galima teikti su civiline sauga susijusius karinius pajėgumus, ir toks bendradarbiavimas turėtų atitikti atitinkamas tarptautines gaires;
- (20) tais atvejais, kai pagalba pagal Sąjungos mechanizmą prisidedama prie Sąjungos humanitarinės pagalbos, ypač sudėtingų ekstremaliųjų situacijų atvejais, veiksmai, kuriems pagal šį sprendimą skiriama finansinė parama, turėtų atitikti Europos konsensuse dėl humanitarinės pagalbos nustatytus humanitarinius principus, taip pat civilinės saugos ir karinių išteklių naudojimo principus;
- (21) turėtų būti sudaryta galimybė dalyvauti Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalims, kurios yra Europos ekonominės erdvės (EEE) narės, stojančiosioms šalims, šalims kandidatėms ir potencialioms kandidatėms, nedalyvaujančioms Sąjungos mechanizme, taip pat Europos kaimynystės politikos (EKP) šalims irgi būtų galima taikyti tam tikrus veiksmus, kurie finansuojami pagal šį sprendimą;
- (22) siekiant užtikrinti vienodas šio sprendimo įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su Reagavimo į nelaimes koordinavimo centro sąveika su valstybių narių ryšių punktais ir reaguojant į nelaimes Sąjungoje ir už jos ribų veiklos procedūromis; CECIS komponentais ir keitimosi informacija per CECIS organizavimu; ekspertų grupių dislokavimo procesu; modulių, kitų reagavimo pajėgumų ir ekspertų nustatymu; modulių veikimui ir sąveikumui keliamais veiklos reikalavimais; pajėgumų tikslais, kokybės bei sąveikumo reikalavimais ir sertifikavimo bei registravimo procedūra, reikalinga Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų veikimui, taip pat finansinėmis nuostatomis; Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų trūkumo nustatymu ir jo problemos sprendimu; mokymo programos, pratybų sistemos ir įgytos patirties programos organizavimu bei paramos pagalbos transportavimui organizavimu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (23) nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma šiuo sprendimu nustatytiems įgyvendinimo aktams priimti;
- (24) šiuo sprendimu sustiprinamas Sąjungos ir valstybių narių bendradarbiavimas ir sudaromos palankesnės sąlygos koordinuoti veiklą civilinės saugos srityje, kad veiksmus pagal jų apimtį ir papildomumą būtų galima vykdyti veiksmingiau. Tais atvejais, kai nelaimės mastas viršija valstybės narės reagavimo pajėgumus, ta valstybė gali nuspręsti pasinaudoti Sąjungos mechanizmu, siekdama papildyti savo turimus civilinės saugos ir kitus reagavimo į nelaimes išteklius.

⁽¹⁾ OL C 317, 2008 12 12, p. 6.

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, visų pirma laikantis nagrinėjimo procedūros (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (25) kadangi šio sprendimo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ar poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti;
- (26) šis sprendimas nedaro poveikio veiksams pagal būsimą Sąjungos teisėkūros procedūra priimamą aktą, nustatantį stabilumo priemonę, visuomenės sveikatos priemonėms, patvirtintoms pagal Sąjungos teisės aktus dėl Sąjungos veiksmų programų sveikatos srityje, taip pat vartotojų saugos priemonėms, patvirtintoms pagal būsimą Sąjungos teisėkūros procedūra priimamą aktą dėl vartotojų programos laikotarpiu nuo 2014 iki 2020 m.;
- (27) siekiant nuoseklumo, šis sprendimas netaikomas veiksams, kuriems taikomas Tarybos sprendimas 2007/124/EB, Euratomas⁽¹⁾ ir būsimas Sąjungos teisėkūros procedūra priimamas aktas, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo, taip pat krizių valdymo finansinės paramos priemonė, arba veiksams, susijusiems su viešosios tvarkos palaikymu bei vidaus saugumo užtikrinimu. Šis sprendimas netaikomas veiklai, kuriai taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1257/96;
- (28) šio sprendimo nuostatomis nedaroma poveikio teisiskai privalomų aktų priėmimui pagal Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, kuriuose nurodomos specialios priemonės ekstremaliųjų situacijų atvejais, įvykus branduolinėms arba radiologinėms nelaimėms;
- (29) šis sprendimas taikomas veiksams jūrų taršos prevencijos, pasirengimo jai ir reagavimo į ją srityje, išskyrus veiksmus, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2002⁽²⁾;
- (30) kad Komisija galėtų užtikrinti šio sprendimo įgyvendinimą, ji gali finansuoti tokią su pasirengimu, stebėseną, kontrolę, auditu ir įvertinimu susijusią veiklą, kuri reikalinga Sąjungos mechanizmui valdyti ir jo tikslams pasiekti;
- (31) taikant šį sprendimą, išlaidos turėtų būti kompensuojamos ir viešųjų pirkimų sutartys turėtų būti sudaromos bei dotacijos teikiamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012⁽³⁾. Dėl ypatingo civilinės saugos veiksmų pobūdžio tikslinga nustatyti, kad dotacijos gali būti skiriamos viešosios ar privatinės teisės reglamentuojamiems juridiniams asmenims. Taip pat svarbu tai, kad būtų laikomasi Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nustatytų taisyklių, visų pirma susijusių su ekonomiško, veiksmingumo ir efektyvumo principais;
- (32) Sąjungos finansiniai interesai viso išlaidų ciklo metu turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, neteisėtai išmokėtų ar netinkamai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir prireikus administracines ir finansines sankcijas, remiantis Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012;
- (33) šiuo sprendimu nustatomas finansinis paketas visam Sąjungos mechanizmo galiojimo laikotarpiui, kuris per metinę biudžeto tvirtinimo procedūrą Europos Parlamentui ir Tarybai yra svarbiausias orientacinis dydis, kaip apibrėžta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo 17 punkte⁽⁴⁾. Viena dalis šio orientacinio dydžio finansuojama iš 2014–2020 m. daugiametės finansinės programos 3 išlaidų kategorijoje „Saugumas ir pilietybė“, o kita dalis – iš 4 išlaidų kategorijoje „Europos vaidmuo pasaulyje“ numatytų lėšų;
- (34) finansinis paketas šio sprendimo įgyvendinimui turėtų būti paskirstytas remiantis I priede nurodytomis procentinėmis dalimis;
- (35) siekiant peržiūrėti finansinio paketo šio sprendimo įgyvendinimui suskirstymą ne vėliau kaip 2017 m. birželio 30 d. atsižvelgiant į tarpinio įvertinimo rezultatus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Turėtų būti taikoma skubos procedūra, jei bet kuriuo metu nedelsiant reikia peržiūrėti reagavimo veiksmų biudžeto resursus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

⁽¹⁾ 2007 m. vasario 12 d. Tarybos sprendimas 2007/124/EB, Euratomas, 2007–2013 m. laikotarpiui įkuriantis specialiąją programą Terorizmo ir kitos su saugumu susijusios rizikos prevencija, parengtis ir padarinių valdymas kaip Saugumo ir laisvių apsaugos bendrosios programos dalį (OL L 58, 2007 2 24, p. 1)

⁽²⁾ 2002 birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 208, 2002 8 5, p. 1).

⁽³⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1

(36) šis sprendimas turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d., nes jis yra susijęs su 2014–2020 m. daugiamečiu finansine programa,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I SKYRIUS

BENDRAS IR KONKRETŪS TIKSLAI, DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Bendras tikslas ir dalykas

1. Sąjungos civilinės saugos mechanizmu (toliau - Sąjungos mechanizmas) siekiama stiprinti Sąjungos ir valstybių narių bendradarbiavimą ir sudaryti palankesnes sąlygas koordinuoti veiklą civilinės saugos srityje, siekiant gerinti gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos, pasirengimo joms ir reagavimo į jas sistemų veiksmingumą.

2. Apsauga, kuri turi būti užtikrinama Sąjungos mechanizmu, pirmiausia teikiama žmonėms, taip pat aplinkai ir turtui, įskaitant kultūros paveldą, nuo visų rūšių gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, įskaitant teroro aktų, technologinių, radiologinių arba ekologinių nelaimių, jūrų taršos ir staigių ekstremaliųjų sveikatai situacijų padarinius Sąjungoje arba už jos ribų. Teroro aktų ar radiologinių nelaimių padarinių atvejais Sąjungos mechanizmas gali apimti tik pasirengimo ir reagavimo veiksmus.

3. Sąjungos mechanizmu, pasitelkus praktinį bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą, skatinamas valstybių narių solidarumas, nedarant poveikio svarbiausiai valstybių narių pareigai savo teritorijoje apsaugoti nuo nelaimių žmones, aplinką ir turtą, įskaitant kultūros paveldą, ir užtikrinti pakankamus nelaimių valdymo sistemų gebėjimus, kad jos galėtų tinkamai ir nuosekliai reaguoti į tokio pobūdžio ir masto nelaimes, kurių galima pagrįstai tikėtis ir joms pasirengti.

4. Šiame sprendime nustatomos Sąjungos mechanizmo bendros taisyklės ir finansinės paramos teikimo pagal Sąjungos mechanizmą taisyklės.

5. Sąjungos mechanizmu nedaromas poveikis pareigoms pagal esamus atitinkamus Sąjungos teisės aktus, pagal Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį arba esamus tarptautinius susitarimus.

6. Šis sprendimas netaikomas veiksams, kurie vykdomi pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/96, Reglamentą (EB) Nr. 1406/2002, Reglamentą (EB) Nr. 1717/2006, Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1082/2013/ES⁽¹⁾ ar

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1082/2013/ES dėl didelių tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių sveikatai, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 2119/98/EB (OL L 293, 2013 5 11, p. 1).

Sąjungos teisės aktus, susijusius su veiksmy programomis sveikatos, vidaus reikalų ir teisingumo srityse.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis sprendimas taikomas bendradarbiavimui civilinės saugos srityje. Toks bendradarbiavimas apima:

- prevencijos ir pasirengimo veiksmus Sąjungoje ir, kiek tai susiję su 5 straipsnio 2 dalimi, 13 straipsnio 3 dalimi ir 28 straipsniu, taip pat už Sąjungos ribų; ir
- veiksnius, kuriais padedama reaguoti į neigiamus nelaimės padarinius, reikalaujančius neatidėliotinų veiksmy, Sąjungoje ar už jos ribų, įskaitant 28 straipsnio 1 dalyje nurodytose šalyse, per Sąjungos mechanizmą pateikus pagalbos prašymą.

2. Šiame sprendime atsižvelgiama į izoliuotų, atokiausių ir kitų Sąjungos regionų ar salų ypatingus poreikius, susijusius su nelaimių prevencija, pasirengimu joms ir reagavimu į jas, taip pat į ypatingus užjūrio šalių ir teritorijų poreikius, susijusius su reagavimu į nelaimę.

3 straipsnis

Konkretūs tikslai

1. Sąjungos mechanizmu remiami ir papildomi valstybių narių veiksmai bei sudaromos palankesnės sąlygos juos koordinuoti siekiant šių bendrų konkrečių tikslų:

- užtikrinti aukštą apsaugos nuo nelaimių lygį užkertant joms kelią arba mažinant galimą jų poveikį, skatinant prevencijos kultūrą ir gerinant civilinės saugos ir kitų atitinkamų tarnybų bendradarbiavimą;
- gerinti parengtį valstybių narių ir Sąjungos lygiu reaguoti į nelaimes;
- sudaryti palankesnes sąlygas greitai ir veiksmingai reaguoti įvykus nelaimėms ar joms gresiant; ir
- didinti visuomenės informuotumą ir pasirengimą nelaimių atvejais.

2. Šio sprendimo taikymo stebėsenai, įvertinimui ir peržiūrai atitinkamai naudojami rodikliai. Tie rodikliai yra:

- pažanga, padaryta įgyvendinant nelaimių prevencijos sistemos priemones, vertinama pagal valstybių narių, pateikusių Komisijai savo rizikos vertinimų santraukas ir rizikos valdymo gebėjimų vertinimą, kaip nurodyta 6 straipsnyje, skaičių;

- b) pažanga, padaryta didinant parengties nelaimėms lygį, vertinama pagal reagavimo pajėgumų, įtrauktų į savanorišką telkinį, susijusį su 11 straipsnyje nurodytais pajėgumų tikslais, kiekį ir CECIS registruotų modulių skaičių;
- c) pažanga, padaryta gerinant reagavimą į nelaimės, vertinama pagal pagalbos teikimo per Sąjungos mechanizmą spartą ir tai, kokių mastu pagalba prisidedama prie poreikių vietoje tenkinimo; ir
- d) pažanga, padaryta didinant visuomenės informuotumą ir pasirengimą nelaimių atvejais: vertinama pagal Sąjungos piliečių informuotumo apie riziką jų regione lygį.
8. rizikos valdymo gebėjimai – valstybės narės arba jos regionų gebėjimas sumažinti savo rizikos vertinimuose nustatytą riziką (nelaimės poveikį ir tikimybę), prisitaikyti prie jos ar ją sušvelninti iki tai valstybei narei priimtino lygio. Rizikos valdymo gebėjimai vertinami pagal techninį, finansinį ir administracinį pajėgumą tinkamai:

- a) atlikti rizikos vertinimus;
- b) planuoti rizikos valdymą prevencijos ir parengties užtikrinimo tikslais; ir
- c) imtis rizikos prevencijos ir pasirengimo priemonių;

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

1. nelaimė – situacija, kuri turi ar gali turėti didelį neigiamą poveikį žmonėms, aplinkai ar turtui, įskaitant kultūros paveldą;
2. reagavimas – veiksmai, kurių imamasi esant pagalbos prašymui pagal Sąjungos mechanizmą gresiant nelaimei, jos metu arba po nelaimės, siekiant likviduoti neigiamus jos padarinius, reikalaujančius neatidėliotinų veiksmų;
3. parengtis – išankstiniais veiksmais pasiektas žmogiškųjų ir materialinių išteklių, struktūrų, bendruomenių ir organizacijų pasirengimas ir gebėjimai, kuriais galima užtikrinti veiksmingą greitą reagavimą į nelaimę;
4. prevencija – veiksmai, kuriais siekiama mažinti nelaimių riziką žmonėms, aplinkai ir turtui, įskaitant kultūros paveldą, arba sušvelninti neigiamus nelaimių padarinius;
5. ankstyvasis perspėjimas – laiku ir veiksmingai pateikiama informacija, pagal kurią galima imtis veiksmų, kad būtų išvengta nelaimės arba sumažinta jos rizika ir išvengta neigiamų jos padarinių arba jie būtų sušvelninti, ir sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingam reagavimui būtinais parengčiais užtikrinti;
6. modulis – savarankiškas ir autonomiškas, iš anksto nustatyti užduočiai ir poreikiams skirtas valstybių narių pajėgumų darinys arba valstybių narių mobili operacijų komanda, kurią sudaro žmogiškieji ir materialiniai ištekliai ir kurią galima apibūdinti pagal jos gebėjimą teikti pagalbą arba atlikti užduotį (-is);
7. rizikos vertinimas – bendras tarpsektorinis pavojų nustatymo, pavojų analizės ir jų rizikos įvertinimo procesas, vykdomas nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygiu;
8. priimančiosios valstybės parama – veiksmai, kurių pasirengimo ir reagavimo etapais imasi pagalbą gaunanti arba siunčianti valstybė arba Komisija, kad pašalintų numatomas kliūtis tarptautinei pagalbai, siūlomai per Sąjungos mechanizmą. Ji apima valstybių narių paramą siekiant sudaryti palankesnes sąlygas gabenti šią pagalbą tranzitu per jų teritoriją;
10. reagavimo pajėgumai – pagalba, kuri pateikus prašymą gali būti suteikta per Sąjungos mechanizmą;
11. logistinė parama – būtiniausia įranga ar paslaugos, reikalingos 17 straipsnio 1 dalyje nurodytų ekspertų grupių užduotims atlikti, *inter alia*, ryšiai, laikinas būstas, maistas ar transportas šalyje.

II SKYRIUS

PREVENCIJA

5 straipsnis

Prevencijos veiksmai

1. Siekdamą įgyvendinti prevencijos tikslus ir atlikdama veiksmus, Komisija:
  - a) imasi veiksmų, kad pagerintų žinių apie nelaimių riziką bazę ir sudarytų palankesnes sąlygas keistis žiniomis, geriausia praktika ir informacija, įskaitant tarp valstybių narių, kurioms kyla panašaus pobūdžio rizika;
  - b) remia ir skatina valstybių narių rizikos vertinimo ir vaizdinio žymėjimo veiklą keičiantis geriausia praktika ir sudaro palankesnes sąlygas įgyti specialiųjų ar praktinių žinių bendro intereso klausimais;
  - c) rengia ir reguliariai atnaujina tarpsektorinius gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, kurios gali kilti Sąjungoje, rizikos apžvalgą ir žemėlapi, įvairiose politikos srityse laikydamosi nuoseklaus požiūrio, kurį taikant galima spręsti nelaimių prevencijos klausimą ar kuris gali turėti jai įtakos, ir tinkamai atsižvelgdama į tikėtiną klimato kaitos poveikį;

- d) skatina keitimąsi geriausia praktika rengiant nacionalines civilinės saugos sistemas, kad būtų sprendžiama klimato kaitos poveikio problema;
- e) skatina ir remia valstybių narių rizikos valdymo veiklos plėtojimą ir įgyvendinimą keičiantis geriausia praktika ir sudaro palankesnes sąlygas įgyti specialiųjų ir praktinių žinių bendro intereso klausimais;
- f) renka ir platina valstybių narių pateiktą informaciją, organizuoja keitimąsi patirtimi, įgyta vertinant rizikos valdymo gebėjimus, ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 22 d. kartu su valstybėmis narėmis parengia tų vertinimų turinio, metodikos ir struktūros gaires, taip pat sudaro palankesnes sąlygas keistis geriausia praktika prevencijos ir parengties planavimo srityje, be kita ko, atliekant neprivalomus tarpusavio vertinimus;
- g) laikydamosi 6 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytų terminų periodiškai teikia Europos Parlamentui ir Tarybai pažangos, padarytos įgyvendinant 6 straipsnį, ataskaitas;
- h) skatina naudotis įvairių Sąjungos fondų, kurie gali remti tvarią nelaimių prevenciją, parama ir skatina valstybes nares ir regionus išnaudoti tas finansavimo galimybes;
- i) akcentuoja rizikos prevencijos svarbą ir remia valstybių narių informuotumo didinimo, visuomenės informavimo ir švietimo veiklą;
- j) skatina taikyti prevencines priemones valstybėse narėse ir 28 straipsnyje nurodytose trečiojoje valstybėse keičiantis geriausia praktika ir sudaro palankesnes sąlygas įgyti specialiųjų žinių ir patirties bendro intereso klausimais; ir
- k) aktyviai konsultuodamosi su valstybėmis narėmis imasi kitų būtinų rėmimo ir papildomų prevencijos veiksmų, kad įgyvendintų 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą tikslą.

2. Valstybės narės, trečiojo valstybės ar Jungtinių Tautų ar jų agentūrų prašymu Komisija gali dislokuoti ekspertų grupę vietoje teikti konsultacijas prevencinių priemonių klausimu.

6 straipsnis

Rizikos valdymas

Siekdamos skatinti laikytis veiksmingo ir nuoseklaus požiūrio į nelaimių prevenciją ir pasirengimą joms per Sąjungos mechanizmą keičiantis skelbtina informacija, t. y., informacija, kurios atskleidimas neprieštarautų gyvybiniams valstybės narės saugumo interesams, ir geriausia praktika, valstybės narės:

- a) ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 22 d., o vėliau - kas trejus metus parengia rizikos vertinimus nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygiu ir pateikia Komisijai svarbiausių jų elementų santrauką;
- b) plėtoja ir tobulina savo nelaimių rizikos valdymo planavimą nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygiu;
- c) parengus atitinkamas 5 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas gaires, kas trejus metus ir kai yra svarbių pokyčių pateikia Komisijai savo rizikos valdymo gebėjimų vertinimą nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygiu; ir
- d) savanoriškai dalyvauja rizikos valdymo gebėjimų tarpusavio vertinimuose.

III SKYRIUS

PARENGTIS

7 straipsnis

Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras

Įsteigiamas Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras. Užtikrinama, kad Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras veiktų visą parą, septynias dienas per savaitę ir kad jis aptarnautų valstybes nares ir Komisiją įgyvendinant Sąjungos mechanizmo tikslus.

8 straipsnis

Bendrieji Komisijos pasirengimo veiksmai

Komisija vykdo šiuos pasirengimo veiksmus:

- a) valdo Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą;
- b) valdo Bendrą ekstremaliųjų situacijų ryšių ir informacijos sistemą (toliau - CECIS), kad Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras ir valstybių narių ryšių punktai galėtų palaikyti ryšius ir keistis informacija;
- c) prisideda prie tarpvalstybinių nustatymo ir ankstyvojo perspėjimo bei pranešimo apie nelaimes Europos intereso sistemų plėtojimo ir geresnio jų integravimo, siekiant sudaryti sąlygas greitai reaguoti, taip pat skatinti nacionalinių ankstyvojo perspėjimo ir pranešimo apie nelaimes sistemų tarpusavio sąsają bei jų sąsają su Reagavimo į nelaimes koordinavimo centru ir CECIS. Tose sistemose atsižvelgiama į esamus ir būsimus informacijos, stebėsenos ir nustatymo šaltinius bei sistemas, ir jos jais yra grindžiamos;
- d) sukuria ir užtikrina galimybę mobilizuoti ir nusiųsti ekspertų grupes, atsakingas už:

- i) poreikių, kurie gali būti tenkinami pagal Sąjungos mechanizmą, vertinimą pagalbos prašančioje valstybėje,

- ii) prireikus, palankesnių sąlygų sudarymą pagalbai reaguojant į nelaimę vietoje koordinuoti ir ryšių palaikymą su pagalbos prašančios valstybės kompetentingomis valdžios institucijomis, ir
- iii) paramą prašančiai valstybei, teikiant jai praktinių žinių apie prevencijos, pasirengimo ar reagavimo veiksmus;
- e) sukuria ir užtikrina galimybę teikti logistinę paramą toms ekspertų grupėms;
- f) plėtoja ir palaiko valstybių narių apmokytų ekspertų, kuriuos galima greitai pasitelkti, tinklą siekiant padėti vykdyti Reagavimo į nelaimes koordinavimo centro stebėsenos, informavimo ir palankesnių sąlygų sudarymo koordinavimui užduotis;
- g) sudaro palankesnes sąlygas koordinuoti valstybių narių reagavimo į nelaimes pajėgumų išankstinį paskirstymą Sąjungoje;
- h) remia pastangas gerinti modulių ir kitų reagavimo pajėgumų tarpusavio sąveikumą, atsižvelgdama į geriausią praktiką valstybių narių lygiu ir tarptautiniu lygiu;
- i) neviršydamą savo kompetencijos ribų imasi veiksmų, būtinų sudaryti palankesnes sąlygas užtikrinti priimančiosios valstybės paramą, be kita ko, remdamasi veiklos patirtimi, kartu su valstybėmis narėmis rengia ir atnaujiną gaires dėl priimančiosios valstybės paramos;
- j) remia valstybių narių parengties strategijų neprivalomo tarpusavio vertinimo programas, pagrįstas iš anksto nustatytais kriterijais, kurios leistų parengti rekomendacijas siekiant padidinti Sąjungos parengties lygį; ir
- k) aktyviai konsultuodamasi su valstybėmis narėmis imasi kitų būtinų papildomų rėmimo ir pasirengimo veiksmų, kad pasiektų 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą tikslą.
- modulių arba kitų reagavimo pajėgumų sudėtis gali priklausyti nuo nelaimės rūšies ir nuo konkrečių su nelaime susijusių poreikių.
2. Moduliai yra sudaryti iš vienos arba daugiau valstybių narių išteklių ir:
- a) geba vykdyti iš anksto nustatytas užduotis reagavimo srityse laikydamiesi pripažintų tarptautinių gairių, todėl gali:
- i) būti nusiųsti per labai trumpą laiką po to, kai per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą gautas pagalbos prašymas; ir
- ii) tam tikrą laikotarpį dirbti savarankiškai apsirūpindami ir autonomiškai;
- b) yra sąveikūs su kitais moduliais;
- c) dalyvauja mokymuose ir pratybose, kad atitiktų sąveikumo reikalavimą;
- d) jiems vadovauja asmuo, kuris yra atsakingas už modulių veikimą; ir
- e) atitinkamais atvejais geba bendradarbiauti su kitomis Sąjungos struktūromis ir (arba) tarptautinėmis institucijomis, ypač su Jungtinėmis Tautomis.
3. Valstybės narės savanoriškai iš anksto nustato ekspertus, kuriuos būtų galima nusiųsti kaip 8 straipsnio d punkte nurodytų ekspertų grupių narius.
4. Valstybės narės apsvaisto galimybę prireikus teikti kitus reagavimo pajėgumus, kuriuos būtų galima pasitelkti iš kompetentingų tarnybų arba kuriuos gali teikti nevyriausybinės organizacijos ir kiti atitinkami subjektai.
- Kiti reagavimo pajėgumai gali būti sudaryti iš vienos ar daugiau valstybių narių išteklių ir atitinkamais atvejais:
- a) geba vykdyti užduotis reagavimo srityse laikydamiesi pripažintų tarptautinių gairių, todėl gali:
- i) būti nusiųsti per labai trumpą laiką po to, kai per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą gautas pagalbos prašymas; ir
- ii) prireikus tam tikrą laikotarpį dirbti savarankiškai apsirūpindami ir autonomiškai;
- b) geba bendradarbiauti su kitomis Sąjungos struktūromis ir (arba) tarptautinėmis institucijomis, ypač su Jungtinėmis Tautomis.

9 straipsnis

Bendrieji valstybių narių pasirengimo veiksmai

1. Valstybės narės savanoriškai kuria modulius, visų pirma siekdamas patenkinti pagal Sąjungos mechanizmą numatytus prioritetinius pagalbos teikimo ar paramos poreikius.

Valstybės narės savo kompetentingose tarnybose, visų pirma savo civilinės saugos ar kitose specialiosiose tarnybose, iš anksto nustato modulius, kitus reagavimo pajėgumus, taip pat ekspertus, kuriuos, gavus prašymą per Sąjungos mechanizmą, būtų galima pasitelkti teikiant pagalbą. Jos atsižvelgia į tai, kad

5. Valstybės narės gali, laikydamosi tinkamų apsaugos priemonių, teikti informaciją apie atitinkamus karinius pajėgumus, kuriuos kraštutiniu atveju būtų galima panaudoti kaip pagalbos pagal Sąjungos mechanizmą dalį, pavyzdžiui, teikiant transporto ir logistinę paramą ar medicininę pagalbą.

6. Valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamą informaciją apie ekspertus, modulius ir kitus reagavimo pajėgumus, kuriuos jos teikia pagalbos tikslais per Sąjungos mechanizmą, kaip nurodyta 1–5 dalyse, ir prireikus atnaujina šią informaciją.

7. Valstybės narės paskiria 8 straipsnio b punkte nurodytus ryšių punktus ir atitinkamai apie juos informuoja Komisiją.

8. Valstybės narės imasi tinkamų pasirengimo veiksmy, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos priimančiosios valstybės paramai.

9. Laikydamosi 23 straipsnio valstybės narės, remiant Komisiją, imasi tinkamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad jų siūloma pagalba būtų pristatyta laiku.

10 straipsnis

Operacijų planavimas

1. Komisija ir valstybės narės dirba kartu, kad pagerintų reagavimo į nelaimes operacijų pagal Sąjungos mechanizmą planavimą, be kita ko, reagavimo į nelaimes scenarijų kūrimą, išteklių planavimą ir reagavimo pajėgumų dislokavimo planų rengimą.

2. Planuodamos reagavimo į humanitarinę krizę operacijas už Sąjungos ribų, Komisija ir valstybės narės nustato ir skatina civilinės saugos pagalbos ir humanitarinės pagalbos finansavimo, kurį teikia Sąjunga ir valstybės narės, sąveiką.

11 straipsnis

Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai

1. Sukuriami Europos reagavimo į nelaimes pajėgumai. Juos sudaro savanoriškas iš anksto paskirtų valstybių narių reagavimo pajėgumų telkinys, be kita ko, modulių, kitų reagavimo pajėgumų ir ekspertų.

2. Atsižvelgdama į nustatytą riziką, Komisija apibrėžia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams reikalingų pagrindinių reagavimo pajėgumų rūšis ir kieki (toliau – pajėgumų tikslai).

3. Komisija apibrėžia reagavimo pajėgumų, kuriuos valstybės narės teikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, kokybės reikalavimus. Kokybės reikalavimai grindžiami nusistovėjusiais tarptautiniais standartais, kai jau yra tokių standartų. Valstybės narės atsako už savo reagavimo pajėgumų kokybės užtikrinimą.

4. Komisija nustato ir valdo reagavimo pajėgumų, kuriuos valstybės narės teikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, sertifikavimo ir registravimo procedūrą.

5. Valstybės narės savanoriškai nustato ir registruoja reagavimo pajėgumus, kuriuos jos išpareigoja teikti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams. Daugiašalius modulius, kuriuos suteikė dvi ar daugiau valstybių narių, kartu registruoja visos atitinkamos valstybės narės.

6. Reagavimo pajėgumus, kuriuos valstybės narės teikia Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, galima bet kada pasitelkti nacionaliniais tikslais.

7. Pateikus pagalbos prašymą per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą, reagavimo pajėgumus, kuriuos valstybė narė pateikė Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams, galima pasitelkti reagavimo operacijoms pagal Sąjungos mechanizmą. Galutinį sprendimą dėl jų dislokavimo priima valstybės narės, kurios įregistravo atitinkamus reagavimo pajėgumus. Kai dėl vidaus ekstremaliosios situacijos, *force majeure* ar išimtiniais atvejais dėl svarbių priežasčių valstybė narė negali teikti tų reagavimo pajėgumų tam tikros nelaimės atveju, ta valstybė narė kuo skubiau informuoja Komisiją, nurodydama šį straipsnį.

8. Dislokavimo atveju valstybių narių reagavimo pajėgumams ir toliau vadovauja bei juos kontroliuoja valstybės narės, o tais atvejais, kai dėl vidaus ekstremaliosios situacijos, *force majeure* ar išimtiniais atvejais dėl svarbių priežasčių valstybė narė negali užtikrinti, kad galės teikti savo reagavimo pajėgumus, ji, pasikonsultavusi su Komisija, juos gali atšaukti. Atitinkamais atvejais pagal 15 ir 16 straipsnius Komisija, per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą, sudaro palankesnes sąlygas koordinuoti skirtingus reagavimo pajėgumus.

9. Valstybės narės ir Komisija užtikrina tinkamą visuomenės informavimą apie pagalbos teikimą dalyvaujant Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams.

12 straipsnis

Reagavimo pajėgumų trūkumo šalinimas

1. Komisija stebi pažangą, padarytą įgyvendinant pajėgumų tikslus, nustatytus vadovaujantis 11 straipsnio 2 dalimi, ir nustato Europos reagavimo į nelaimes pajėgumuose esamą potencialiai reikšmingą reagavimo pajėgumų trūkumą.

2. Kai nustatytas potencialiai reikšmingas trūkumas, Komisija nagrinėja, ar valstybės narės turi reikiamų pajėgumų, kurie nepriskirti Europos reagavimo į nelaimes pajėgumams.

3. Komisija ragina valstybes nares atskirai arba per valstybių narių konsorciumą, kuriame bendradarbiaujama esant panašaus pobūdžio rizikai, šalinti bet koki strateginių pajėgumų trūkumą, nustatytą pagal 2 dalį. Komisija gali remti valstybes nares joms vykdant tą veiklą pagal 20 straipsnį ir 21 straipsnio 1 dalies i ir j punktus bei 21 straipsnio 2 dalį.

4. Kas dvejus metus Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie pažangą, padarytą siekiant pajėgumų tikslų, ir esamą Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų trūkumą.

13 straipsnis

Mokymas, pratybos, įgyta patirtis ir žinių sklaida

1. Komisija per Sąjungos mechanizmą vykdo toliau nurodytas užduotis, susijusias su mokymu, pratybomis, įgyta patirtimi ir žinių sklaida:

a) parengia civilinės saugos ir ekstremaliųjų situacijų valdymo personalui skirtą nelaimių prevencijos, pasirengimo joms ir reagavimo į nelaimes mokymo programą ir jai vadovauja. Programa apima jungtinius kursus ir ekspertų mainų sistemą, pagal kurią asmenys gali būti deleguojami į kitas valstybes nares.

Mokymo programa siekiama gerinti 9 ir 11 straipsniuose nurodytų pajėgumų koordinavimą, suderinamumą ir papildomumą, taip pat gerinti 8 straipsnio d ir f punktuose nurodytų ekspertų kompetenciją.

b) įsteigia ir valdo mokymo tinklą, kuriame gali dalyvauti civilinės saugos ir ekstremaliųjų situacijų valdymo personalo mokymo centrai, taip pat kiti atitinkami nelaimių prevencijos, pasirengimo joms ir reagavimo į nelaimes srities subjektai ir institucijos.

Mokymo tinklas siekia:

- i) stiprinti nelaimių valdymą visais jo etapais, atsižvelgiant į prisitaikymą prie klimato kaitos ir jos švelninimą;
  - ii) savo narių sąveikos keičiantis patirtimi ir geriausia praktika, atliekant atitinkamus mokslinius tyrimus, keičiantis įgyta patirtimi, pasitelkiant kursus ir seminarus, pratybas ir bandomuosius projektus; ir
  - iii) parengti Sąjungos ir tarptautinio civilinės saugos mokymo gaires, įskaitant su nelaimių prevencija, pasirengimu joms ir reagavimu į nelaimes susijusį mokymą;
- c) parengia strategiją, kurioje nustatomi pratybų tikslai ir vaidmuo, ilgalaikį išsamų planą, kuriame nurodomi pratybų prioritetai, taip pat parengia pratybų programą ir jai vadovauja;
- d) parengia patirties, įgytos pagal Sąjungos mechanizmą vykdant civilinės saugos veiksmus, įskaitant viso nelaimių valdymo ciklo aspektus, programą ir jai vadovauja siekdama sukurti didelės apimties mokymosi procesų ir žinių plėtojimo bazę. Programa apima:

i) visų atitinkamų civilinės saugos veiksmų pagal Sąjungos mechanizmą stebėseną, analizavimą ir vertinimą;

ii) įgytos patirties panaudojimo skatinimą, siekiant sukurti patirtimi grindžiamą pagrindą, reikalingą veiklai plėtoti nelaimių valdymo ciklo metu; ir

iii) metodikos ir priemonių įgytai patirčiai kaupti, analizuoti, skatinti ir panaudoti rengimą.

Ta programa prireikus taip pat apima pagal Sąjungos mechanizmą teikiamos pagalbos bei humanitarinės pagalbos sąsają ir sąveikos panaudojimo patirtį, įgytą teikiant pagalbą už Sąjungos ribų.

e) parengia gaires žinių sklaidos ir įvairių a-d punktuose nurodytų užduočių įgyvendinimo valstybių narių lygiu klausimais; ir

f) skatina ir remia atitinkamų naujų Sąjungos mechanizmui skirtų technologijų diegimą ir naudojimą.

2. Vykdydama 1 dalyje nustatytas užduotis, Komisija ypač atsižvelgia į valstybių narių, kurioms gresia panašaus pobūdžio nelaimių rizika, poreikius ir interesus.

3. Valstybės narės, trečiosios valstybės ar Jungtinių Tautų ar jų agentūrų prašymu Komisija gali dislokuoti ekspertų grupę vietoje teikti konsultacijas pasirengimo priemonių klausimu.

IV SKYRIUS

REAGAVIMAS

14 straipsnis

Pranešimas apie nelaimes Sąjungoje

1. Kai Sąjungoje įvyksta arba gresia nelaimė dėl kurios atsiranda arba gali atsirasti tarpvalstybinio masto padarinių arba nukentčia arba gali nukentėti kitos valstybės narės, valstybė narė, kurioje įvyko arba gali įvykti nelaimė, nedelsdama apie tai praneša valstybėms narėms, kurios gali nukentėti, o tais atvejais, kai padariniai gali būti sunkūs – Komisijai.

Pirma pastraipa netaikoma, kai pareiga pranešti jau buvo įvykdyta pagal atitinkamus kitus Sąjungos teisės aktus, pagal Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį arba esamus tarptautinius susitarimus.

2. Kai Sąjungoje įvyksta arba gresia nelaimė, dėl kurios gali reikėti prašyti vienos ar daugiau valstybių narių pagalbos, valstybė narė, kurioje įvyko arba gali įvykti nelaimė, nedelsdama praneša Komisijai, jog gali reikėti prašyti pagalbos per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą, kad Komisija galėtų atitinkamai informuoti kitas valstybes nares ir jos kompetentingos tarnybos pradėtų veikti.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti pranešimai atitinkamai atvejais teikiami per CECIS.

15 straipsnis

Reagavimas į nelaimes Sąjungoje

1. Kai Sąjungoje įvyksta ar gresia nelaimė, nukentėjusioji valstybė narė gali prašyti pagalbos per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą. Prašymas turi būti kuo konkretesnis.

2. Išimtiniais padidėjusios rizikos atvejais valstybė narė taip pat gali prašyti pagalbos laikinai iš anksto paskirstyti reagavimo pajėgumus.

3. Gavusi pagalbos prašymą Komisija atitinkamai nedelsdama imasi šių veiksmų:

- a) perduoda prašymą kitų valstybių narių ryšių punktam;
- b) kartu su nukentėjusiąja valstybe narė surenka patvirtintą informaciją apie padėtį ir išplatina ją valstybėms narėms;
- c) pasikonsultavusi su prašančiąja valstybe narė, parengia pagalbos teikimo per Sąjungos mechanizmą rekomendacijas, pagrįstas poreikiais vietoje ir visais atitinkamais iš anksto parengtais planais, nurodytais 10 straipsnio 1 dalyje, paprašo valstybių narių dislokuoti konkrečius pajėgumus ir sudaro palankesnes sąlygas prašomai pagalbai koordinuoti; ir
- d) imasi papildomų veiksmų, kad sudarytų palankesnes sąlygas koordinuoti reagavimo veiksmus.

4. Kiekviena valstybė narė, kuriai yra pateiktas pagalbos prašymas per Sąjungos mechanizmą, nedelsdama nustato, ar ji gali suteikti prašomą pagalbą, ir apie savo sprendimą per CECIS praneša prašančiajai valstybei narėi, nuroydamą pagalbos, kurią ji galėtų suteikti, apimtį, teikimo sąlygas ir prireikus išlaidas. Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras nuolat informuoja valstybes nares.

5. Prašančioji valstybė narė yra atsakinga už nurodymų davimą teikiant pagalbą. Prašančiosios valstybės narės valdžios institucijos nustato gaires, o prireikus – užduočių moduliams ar kitiems reagavimo pajėgumams ribas. Dėl išsamios šių užduočių vykdymo tvarkos sprendžia pagalbą teikiančios valstybės narės paskirtas atsakingas asmuo. Prašančioji valstybė narė taip pat gali prašyti dislokuoti ekspertų grupę, kuri padėtų jai atlikti vertinimą, sudarytų palankesnes sąlygas valstybių narių komandų veiklos koordinavimui vietoje arba teiktų technines konsultacijas.

6. Prašančioji valstybė narė imasi tinkamų veiksmų, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos užtikrinti priimančiosios valstybės paramą gaunamos pagalbos teikimui.

7. Šiame straipsnyje nurodytas Komisijos vaidmuo nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai ir atsakomybei už savo komandas, modulius ir kitus paramos pajėgumus, įskaitant karinius pajėgumus. Visų pirma Komisijos siūloma pagalba neapima

vadovavimo valstybių narių komandoms, moduliams ir kitiems paramos subjektams, kurie dislokuojami savanoriškai, koordinuojant veiksmus centrinės buveinės lygiu bei vietoje, ir jų kontrolės.

16 straipsnis

Nuoseklumo reaguojant į nelaimes už Sąjungos ribų skatinimas

1. Kai už Sąjungos ribų įvyksta ar gresia nelaimė, nukentėjusioji valstybė gali prašyti pagalbos per Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą. Pagalbos taip pat gali būti prašoma per Jungtines Tautas ir jų agentūras ar atitinkamą tarptautinę organizaciją arba jos gali prašyti šie subjektai.

2. Pagal šį straipsnį pagalba gali būti teikiama kaip savarankiškai teikiama pagalba arba prisidedant prie pagalbos, teikiamos vadovaujant tarptautinei organizacijai. Sąjungos veiklos koordinavimas visiškai integruojamas į bendrą koordinavimą, vykdomą Jungtinių Tautų Humanitarinių reikalų koordinavimo biuro (OCHA), ir pripažįstamas jo vadovaujamas vaidmuo.

3. Komisija palaiko pagalbos teikimo nuoseklumą šiais veiksmais:

a) palaikydama dialogą su valstybių narių ryšių punktais, siekdama užtikrinti, kad Sąjungos reagavimu į nelaimes būtų veiksmingai ir nuosekliai prisidedama prie bendro pagalbos teikimo per Sąjungos mechanizmą, visų pirma:

i) nedelsiant informuoja valstybes nares apie visą pagalbos prašymą;

ii) remia bendrą padėties ir poreikių vertinimą, teikdama technines konsultacijas ir (arba) sudarydama palankesnes sąlygas koordinuoti pagalbos teikimą vietoje, pasitelkdama civilinės saugos ekspertų grupę vietoje;

iii) keičiasi atitinkamais vertinimais ir analizėmis su visais atitinkamais subjektais;

iv) parengia valstybių narių ir kitų subjektų siūlomos pagalbos apžvalgą;

v) konsultuoja dėl reikiamos pagalbos pobūdžio siekiant užtikrinti, kad teikiama pagalba atitiktų poreikių vertinimus; ir

vi) padeda spręsti teikiant pagalbą kylančius praktinius sunkumus, pavyzdžiui, tranzito ir muitų srityje;

b) nedelsiant parengdama rekomendacijas, jei įmanoma, bendradarbiaudama su nukentėjusiąja valstybe, pagrįstas vietos poreikiais ir visais atitinkamais iš anksto parengtais planais, paprašydama valstybių narių dislokuoti konkrečius pajėgumus ir sudarydama palankesnes sąlygas prašomai pagalbai koordinuoti;

- c) palaikydama ryšius su nukentėjusiąja valstybe techniniais klausimais, pavyzdžiui, dėl tikslų su pagalba susijusių poreikių, pasiūlymų priėmimo ir praktinio pasirengimo pagalbos priėmimui vietoje ir jos paskirstymui;
- d) palaikydama ryšius su OCHA arba jam padėdama ir bendradarbiaudama su kitais atitinkamais subjektais, kurie prisideda prie bendro pagalbos teikimo, kad būtų kuo labiau padidinta sąveika, siekiama papildomumo ir išvengta dubliavimo bei trūkumo; ir
- e) palaikydama ryšius su visais atitinkamais subjektais, visų pirma baigiamajame pagalbos teikimo pagal Sąjungos mechanizmą etape, siekdama sudaryti palankesnes sąlygas sklandžiam perdavimui.

4. Nedarant poveikio 3 dalyje nurodytam Komisijos vaidmeniui ir atsižvelgiant į būtinybę nedelsiant operatyviai reaguoti per Sąjungos mechanizmą, jį aktyvavus Komisija informuoja Europos išorės veiksmų tarnybą, kad būtų galima užtikrinti civilinės saugos operacijų ir bendrų Sąjungos santykių su nukentėjusiąja valstybe nuoseklumą. Komisija nuolat išsamiai informuoja valstybes nares pagal 3 dalį.

5. Vietoje atitinkamai užtikrinamas ryšių palaikymas su Sąjungos delegacija, kad pastaroji sudarytų palankesnes sąlygas palaikyti ryšius su nukentėjusiosios valstybės vyriausybe. Prireikus Sąjungos delegacija teikia logistinę paramą 3 dalies a punkto ii papunktyje nurodytoms civilinės saugos ekspertų grupėms.

6. Kiekviena valstybė narė, kuriai yra pateiktas pagalbos prašymas per Sąjungos mechanizmą, skubiai nusprendžia, ar ji gali suteikti reikiamą pagalbą, ir apie savo sprendimą per CECIS praneša Reagavimo į nelaimės koordinavimo centrui, nurodama pagalbos, kurią ji galėtų suteikti, apimtį ir teikimo sąlygas. Reagavimo į nelaimės koordinavimo centras nuolat informuoja valstybes nares.

7. Sąjungos mechanizmas taip pat gali būti naudojamas teikti civilinės saugos paramą konsulinei pagalbai Sąjungos piliečiams nelaimių trečiojoje valstybėje atvejais, jei to prašo suinteresuotų valstybių narių konsulinės įstaigos.

8. Gavusi pagalbos prašymą Komisija gali imtis kitų būtinų rėmimo ir papildomų veiksmų, kad užtikrintų pagalbos teikimo nuoseklumą.

9. Koordinavimas per Sąjungos mechanizmą nedarą įtakos valstybių narių ir nukentėjusiosios valstybės dvišaliams ryšiams, taip pat valstybių narių ir Jungtinių Tautų bei kitų atitinkamų tarptautinių organizacijų bendradarbiavimui. Tokiais dvišaliais ryšiais taip pat gali būti naudojama siekiant prisidėti prie koordinavimo pagal Sąjungos mechanizmą.

10. Šiame straipsnyje nurodytas Komisijos vaidmuo nedarą poveikio valstybių narių kompetencijai ir atsakomybei už jų komandas, modulius ir kitus paramos subjektus, įskaitant karinius pajėgumus. Visų pirma Komisijos siūloma parama neapima vadovavimo valstybių narių komandoms, moduliams ir kitiems paramos subjektams, kurie dislokuojami savanoriškai, koordinuojant veiksmus centrinės buveinės lygiu bei vietoje, ir jų kontrolės.

11. Siekiama sąveikos su kitomis Sąjungos priemonėmis, ypač su veiksmais, kurie finansuojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/96. Komisija užtikrina priemonių koordinavimą ir tam tikrais atvejais užtikrina, kad valstybių narių civilinės saugos veiksmai, kuriais prisidedama prie platesnio masto humanitarinės pagalbos, kiek įmanoma būtų finansuojami pagal šį sprendimą.

12. Aktyvavus Sąjungos mechanizmą, pagalbą nelaimių atvejais teikiančios valstybės narės nuolat išsamiai informuoja Reagavimo į nelaimės koordinavimo centrą apie savo veiklą.

13. Valstybių narių komandos ir moduliai, dalyvaujantys teikiant pagalbą vietoje per Sąjungos mechanizmą, palaiko glaudžius ryšius su Reagavimo į nelaimės koordinavimo centru ir ekspertų grupėmis vietoje, kaip nurodyta 3 dalies a punkto ii papunktyje.

17 straipsnis

Parama vietoje

1. Komisija gali atrinkti, paskirti ir nusiųsti ekspertų grupę, sudarytą iš valstybių narių paskirtų ekspertų:

- a) nelaimės už Sąjungos ribų atveju, kaip nurodyta 16 straipsnio 3 dalyje;
- b) nelaimės Sąjungoje atveju, kaip nurodyta 15 straipsnio 5 dalyje;
- c) gavusi prašymą suteikti praktinių žinių apie prevenciją pagal 5 straipsnio 2 dalį; arba
- d) gavusi prašymą suteikti praktinių žinių apie pasirengimą pagal 13 straipsnio 3 dalį.

Komisijos ir kitų Sąjungos tarnybų ekspertai gali būti integruoti į grupę, siekiant ją paremti ir sudaryti palankesnes sąlygas palaikyti ryšius su Reagavimo į nelaimės koordinavimo centru. OCHA arba kitų tarptautinių organizacijų nusiųsti ekspertai gali būti integruoti į grupę, siekiant sustiprinti bendradarbiavimą ir sudaryti palankesnes sąlygas atlikti bendrus vertinimus.

2. Ekspertų atrankos ir skyrimo tvarka yra tokia:

- a) valstybės narės savo atsakomybe paskiria ekspertus, kurie gali būti dislokuoti kaip ekspertų grupių nariai;

- b) Komisija atranka ekspertus ir tų grupių vadovą, remdamasi jų kvalifikacija ir patirtimi, įskaitant baigtų mokymų pagal Sąjungos mechanizmą lygį, ankstesnę dalyvavimo pagal Sąjungos mechanizmą vykdytose misijose ir kitoje tarptautinėje pagalbos teikimo veikloje patirtį. Atranka taip pat grindžiama kitais kriterijais, įskaitant kalbų mokėjimą, siekiant užtikrinti, kad visa grupė turėtų konkrečioje situacijoje reikalingų gebėjimų; ir
- c) Komisija paskiria misijos ekspertus / grupių vadovus, pritarus jų kandidatūras pasiūliusiai valstybei narėi.

3. Kai siunčiamos ekspertų grupės, jos sudaro palankesnes sąlygas valstybių narių pagalbos teikimo komandų veiklos koordinavimui ir palaiko ryšius su prašančiosios valstybės kompetentingomis valdžios institucijomis, kaip nurodyta 8 straipsnio d punkte. Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras palaiko glaudžius ryšius su ekspertų grupėmis ir teikia joms rekomendacijas bei logistinę paramą.

18 straipsnis

Transportas ir įranga

1. Nelaimės Sąjungoje ar už Sąjungos ribų atveju Komisija gali padėti valstybėms narėms gauti įrangos arba transporto išteklių teikdama:

- a) informaciją apie įrangą ir transporto išteklius, kuriuos gali suteikti valstybės narės, ir keisdamosi šia informacija, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos sutelkti tokią įrangą arba transporto išteklius;
- b) pagalbą valstybėms narėms siekiant nustatyti jų galimybes gauti transporto išteklių iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką, ir sudarydama tam palankesnes sąlygas; arba
- c) pagalbą valstybėms narėms siekiant nustatyti įrangą, kurios galima gauti iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką.

2. Komisija gali papildyti valstybių narių teikiamus transporto išteklius kitais transporto ištekliais, kurie būtini siekiant užtikrinti greitą reagavimą į nelaimes.

V SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

19 straipsnis

Biudžeto ištekliai

1. Sąjungos mechanizmui įgyvendinti 2014–2020 m. skiriamas finansinis paketas yra 368 428 000 EUR dabartinėmis kainomis.

223 776 000 EUR dabartinėmis kainomis skiriama iš daugiametės finansinės programos 3 išlaidų kategorijoje „Saugumas ir pilietybė“, o 144 652 000 EUR dabartinėmis kainomis – iš 4 išlaidų kategorijoje „Europos vaidmuo pasaulyje“ numatytų lėšų.

Metinius asignavimus patvirtina Europos Parlamentas ir Taryba daugiametės finansinės programos ribose.

2. Asignavimai, kurie gaunami iš reagavimo į nelaimes pagalbos gavėjų grąžinamų lėšų, sudaro asignuotąsias pajamas, kaip apibrėžta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 18 straipsnio 2 dalyje.

3. Iš 1 dalyje nurodytų finansinių asignavimų taip pat galima padengti išlaidas, susijusias su pasirengimo, stebėsenos, kontrolės, audito ir įvertinimo veikla, reikalinga Sąjungos mechanizmui valdyti ir jo tikslams pasiekti.

Tokios išlaidos visų pirma gali būti susijusios su tyrimais, ekspertų susitikimais, informavimo ir ryšių palaikymo veiksmais, įskaitant kitų subjektų informavimą apie Sąjungos politikos prioritetus, tiek, kiek tai yra susiję su bendraisiais Sąjungos mechanizmo tikslais, gali apimti išlaidas, susijusias su IT tinklais, skirtais daugiausia informacijai tvarkyti ir keistis ja, įskaitant jų sąsają su esamomis arba būsimomis sistemomis, kurių tikslas – skatinti tarpsektorinį keitimąsi duomenimis ir susijusia įranga, taip pat visas kitas technines ir administracines pagalbos išlaidas, kurias Komisija patiria valdydama programą.

4. 1 dalyje nurodytas finansinis paketas 2014–2020 m. paskirstomas remiantis I priede nustatytais procentinėmis dalimis ir principais.

5. Komisija peržiūri I priede nustatytą suskirstymą atsižvelgdama į 34 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą tarpinio įvertinimo ataskaitą. Jei būtina, atsižvelgiant į to įvertinimo rezultatus, Komisijai pagal 30 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais kiekvienas iš I priede nurodytų dydžių pakoreguojamas daugiau kaip 8 procentiniais punktais ir ne daugiau kaip 16 procentinių punktų. Tie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2017 m. birželio 30 d.

6. Tais atvejais, kai esant būtinybei peržiūrėti reagavimo veiksams skirtus biudžeto išteklius, yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais kiekvienas iš I priede nurodytų dydžių pakoreguojamas daugiau kaip 8 procentiniais punktais ir ne daugiau kaip 16 procentinių punktų, neviršijant turimų biudžeto asignavimų ir laikantis 31 straipsnyje numatytos tvarkos.

20 straipsnis

Bendrieji reikalavimus atitinkantys veiksmai

Toliau nurodyti bendrieji veiksmai, kuriais siekiama gerinti nelaimių prevenciją, pasirengimą joms ir veiksmingą reagavimą į nelaimes, atitinka finansinės paramos teikimo reikalavimus:

- a) tyrimai, apklausos, modeliavimas ir scenarijų kūrimas, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas keistis žiniomis, geriausia praktika ir informacija;

- b) mokymas, pratybos, seminarai, personalo ir ekspertų mainai, tinklų kūrimas, demonstraciniai projektai ir technologijų perdavimas;
- c) stebėsenos, vertinimo ir įvertinimo veiksmai;
- d) visuomenės informavimas, švietimas, informavimo didinimas ir susiję informacijos sklaidos veiksmai, siekiant įtraukti piliečius į nelaimių prevenciją ir nelaimių poveikio Sąjungoje mažinimą ir padėti Sąjungos piliečiams veiksmingiau ir tvariai apsisaugoti;
- e) pagalbos teikimo ir pratybų patirties, įgytos taikant Sąjungos mechanizmą, taip pat su prevencija ir pasirengimu susijusiose srityse, programos sukūrimas ir vykdymas; ir
- f) ryšių palaikymo veiksmai ir priemonės, kuriais didinamas informuotumas apie valstybių narių ir Sąjungos civilinės saugos veiklą nelaimių prevencijos, pasirengimo joms ir reagavimo į nelaimes srityse.
- g) reagavimo operacijų pagal Sąjungos mechanizmą planavimas pagal 10 straipsnį;
- h) parama 13 straipsnyje nurodytai pasirengimo veiklai;
- i) Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų plėtojimas laikantis šio straipsnio 2 dalies;
- j) Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų trūkumo nustatymas pagal 12 straipsnį ir paramos teikimas valstybėms narėms šalinant tą trūkumą bendrai finansuojant naujus reagavimo pajėgumus iki ne daugiau kaip 20 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, su sąlyga, kad:
  - i) naujų pajėgumų poreikis patvirtintas rizikos vertinimuose;
  - ii) 12 straipsnyje nustatytas trūkumo nustatymo procesas rodo, kad valstybės narės tų pajėgumų neturi;
  - iii) tuos pajėgumus suformuoja valstybės narės veidamos atskirai arba per konsorciumą;
  - iv) tie pajėgumai yra skirti savanoriškam telkiniui ne mažiau kaip dvejų metų laikotarpiui; ir
  - v) toks bendras tų pajėgumų finansavimas yra ekonomiškai efektyvus.

21 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys prevencijos ir pasirengimo veiksmai

1. Toliau nurodyti prevencijos ir pasirengimo veiksmai atitinka finansinės paramos teikimo reikalavimus:

- a) bendras 5 straipsnyje nurodytų projektų, tyrimų, seminarų, apklausų ir panašių veiksnių bei veiklos finansavimas;
- b) bendras 6 straipsnio d punkte ir 8 straipsnio j punkte nurodytų tarpusavio vertinimų finansavimas;
- c) funkcijų, kurias atlieka Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras, palaikymas pagal 8 straipsnio a punktą;
- d) pasirengimas 8 straipsnio d punkte ir 17 straipsnyje nurodytų ekspertų grupių mobilizavimui bei nusiuntimui ir staiga padidėjusių greitojo reagavimo pajėgumų plėtojimas ir palaikymas per 8 straipsnio f punkte nurodytų valstybių narių apmokytų ekspertų tinklą;
- e) CECIS ir priemonių, kuriomis sudaroma galimybė Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrui ir valstybių narių ryšių punktams bei kitiems Sąjungos mechanizmo dalyviams palaikyti ryšius ir keistis informacija, kūrimas ir palaikymas;
- f) pagalba plėtojant tarpvalstybines nustatymo, ankstyvojo perspėjimo ir pranešimo apie nelaimes Europos intereso sistemas, siekiant sudaryti galimybę greitai reaguoti, taip pat skatinti nacionalinių ankstyvojo perspėjimo ir pranešimo apie nelaimes sistemų tarpusavio sąsają bei jų sąsają su Reagavimo į nelaimes koordinavimo centru ir CECIS. Šiose sistemose atsižvelgiama į esamus ir būsimus informavimo, stebėsenos ar nustatymo šaltinius ir sistemas ir jais remiamasi;
- g) logistinės paramos užtikrinimas 17 straipsnio 1 dalyje nurodytoms ekspertų grupėms;
- l) palankesnių sąlygų sudarymas koordinuoti valstybių narių reagavimo į nelaimes pajėgumų išankstinį paskirstymą Sąjungoje pagal 8 straipsnio g punktą; ir
- m) parama konsultacijų apie prevencines ir pasirengimo priemones teikimui dislokuojant ekspertų grupę vietoje, gavus valstybės narės, trečiosios šalies, Jungtinių Tautų ar jų agentūrų prašymą, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnio 3 dalyje.

2. 1 dalies i punkte nurodyto veiksmo finansinės paramos teikimo reikalavimo atitikimas apima tik:

- a) išlaidas Sąjungos lygiu, susijusias su Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų įsteigimu ir valdymu bei 11 straipsnyje nustatytais susijusiais procesais;
- b) privalomų mokymo kursų, pratybų ir seminarų, būtinų valstybių narių reagavimo pajėgumų sertifikavimui Europos reagavimo į nelaimes pajėgumų tikslais, išlaidas (toliau – sertifikavimo išlaidos). Sertifikavimo išlaidas gali sudaryti vienetai tenkančios išlaidos arba vienkartinės išmokos, nustatytos pagal pajėgumų rūšį, padengiant iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;

- c) vienkartinės išlaidas, būtinas didinti valstybių narių reagavimo pajėgumus nuo vien nacionalinės paskirties iki parengties lygio ir galimybės juos dislokuoti kaip Europos reagavimo į nelaimės pajėgumų dalį, laikantis savanoriško telkinio kokybės reikalavimų ir sertifikavimo procedūroje suformuluotų rekomendacijų (toliau – adaptavimo išlaidos). Tos adaptavimo išlaidos gali apimti išlaidas, susijusias su modulių ir kitų reagavimo pajėgumų sąveikumo, autonomijos, savarankiško apsirūpinimo, transportavimo galimybių, pakavimo ir panašiomis išlaidomis, taip pat daugiašalių reagavimo pajėgumų (pvz. seminarų, mokymų, bendrų metodikų, standartų, procedūrų rengimo ir panašios veiklos) formavimo išlaidas, su sąlyga, kad tos išlaidos yra konkrečiai susijusios su pajėgumų dalyvavimu savanoriškame telkinyje. Jos neapima išlaidų, susijusių su įranga arba žmogiškaisiais ištekliais, būtinai pradžioje sukurti reagavimo pajėgumus, arba nuolatinės eksploatacijos ar einamųjų išlaidų. Tas adaptavimo išlaidas gali sudaryti vienetui tenkančios išlaidos arba vienkartinės išmokos, nustatytos pagal pajėgumų rūšį, padengiant iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, su sąlyga, kad šios išlaidos neviršija 30 % pajėgumų formavimo vidutinių išlaidų; ir
- d) bendrųjų sutarčių, bendrųjų partnerystės susitarimų ar panašių susitarimų sudarymo ir administravimo išlaidas, siekiant pašalinti laikinus trūkumus išskirtinių nelaimių atvejais, atsižvelgiant į įvairius pavojus apimančių požiūrį.

Finansavimas pagal šios dalies d punktą:

- i) gali apimti išlaidas arba įmokas, būtinas sukurti, parengti, sudaryti, administruoti sutartis ar susitarimus ir dėl jų derėtis, taip pat standartinių veiklos procedūrų ir pratybų rengimo išlaidas siekiant užtikrinti efektyvų išteklių panaudojimą. Toks finansavimas taip pat gali sudaryti ne daugiau kaip 40 % išlaidų, patirtų užtikrinant galimybę greitai panaudoti tuos išteklius;
- ii) neapima nei naujų reagavimo pajėgumų įsigijimo ar formavimo išlaidų, nei šių papildomų pajėgumų panaudojimo nelaimės atveju išlaidų. Tų papildomų pajėgumų panaudojimo nelaimės atveju išlaidas padengia pagalbos prašančios valstybės narės;
- iii) neviršija 10 % 19 straipsnio 1 dalyje nurodyto finansinio paketo. Tuo atveju, jeigu 10 % viršutinė riba pasiekama iki programavimo laikotarpio pabaigos, ir kai reikia užtikrinti tinkamą Sąjungos mechanizmo veikimą, ta 10 % viršutinė riba priimant įgyvendinimo aktus gali būti viršijama ne daugiau kaip 5 procentiniais punktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

22 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys reagavimo veiksmai

Toliau nurodyti reagavimo veiksmai atitinka finansinės paramos teikimo reikalavimus:

- a) 17 straipsnio 1 dalyje nurodytų ekspertų grupių nusiuntimas kartu su logistine parama ir 8 straipsnio d ir e punktuose nurodytų ekspertų nusiuntimas;
- b) nelaimės atveju parama valstybėms narėms siekiant gauti įrangos ir transporto išteklių, kaip nurodyta 23 straipsnyje; ir
- c) gavus pagalbos prašymą, ėmimasis kitų būtinų rėmimo ir papildomų veiksmų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas kuo veiksmingiau koordinuoti reagavimą.

23 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys veiksmai, susiję su įranga ir transporto ištekliais

1. Toliau nurodyti veiksmai atitinka finansinės paramos teikimo reikalavimus, siekiant sudaryti galimybę gauti įrangos ir transporto išteklių pagal Sąjungos mechanizmą:

- a) informacijos apie įrangą ir transporto išteklius, kuriuos valstybės narės nusprendžia suteikti, teikimas ir keitimasis ja, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokios įrangos ar transporto išteklių telkimui;
- b) pagalba valstybėms narėms nustatant transporto išteklius iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką, ir tam sudarant palankesnes sąlygas;
- c) pagalba valstybėms narėms nustatant įrangą, kuri gali būti suteikta iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką; ir
- d) transporto išteklių, būtinų užtikrinti greitą reagavimą į nelaimės, finansavimas. Tokie veiksmai atitinka finansinės paramos teikimo reikalavimus tik tuo atveju, jeigu laikomasi šių kriterijų:
- i) pagalbos prašymas pateiktas pagal Sąjungos mechanizmą, remiantis 15 ir 16 straipsniais;
- ii) papildomi transporto ištekliai būtini, siekiant užtikrinti reagavimo į nelaimės veiksmų pagal Sąjungos mechanizmą veiksmingumą;

- iii) pagalba atitinka Reagavimo į nelaimės koordinavimo centro nustatytus poreikius ir yra teikiama pagal Reagavimo į nelaimės koordinavimo centro pateiktas rekomendacijas dėl teikimo techninių specifikacijų, kokybės, laiko ir sąlygų;

iv) prašančioji valstybė priėmė pagalbą pagal Sąjungos mechanizmą tiesiogiai arba per Jungtines Tautas ar jų agentūras arba atitinkamą tarptautinę organizaciją; ir

v) nelaimių trečiosiose valstybėse atvejais pagalba papildo bendrą Sąjungos humanitarinę pagalbą, kai ji teikiama.

2. Sąjungos finansinės paramos suma, skirta transporto ištekliams, neviršija 55 % visų reikalavimus atitinkančių išlaidų.

3. Sąjungos finansinė parama transportui gali papildomai padengti ne daugiau kaip 85 % visų reikalavimus atitinkančių išlaidų šiais atvejais:

a) išlaidos susijusios su iš anksto savanoriškam telkiniui skirtų pajėgumų transportavimu pagal 11 straipsnį; arba

b) pagalba yra būtina tam, kad būtų patenkintas ypač svarbus poreikis, o savanoriškame telkinyje prašomų pajėgumų nėra arba jų nepakanka.

4. Sąjungos finansinė parama transporto ištekliams gali papildomai padengti ne daugiau kaip 100 % visų reikalavimus atitinkančių išlaidų, nurodytų i, ii ir iii punktuose, jeigu tai būtina tam, kad būtų veiksmingai panaudota valstybių narių sutelkta pagalba, ir jeigu išlaidos yra susijusios su viena iš šių veiklos kategorijų:

i) trumpalaikė sandėliavimo pajėgumų nuoma siekiant laikinai sandėliuoti valstybių narių pagalbos priemonės, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jas koordinuoti transportuoti;

ii) valstybių narių pagalbos priemonių perpakavimu, kad būtų kuo geriau panaudoti turimi transporto pajėgumai arba būtų laikomasi specialių veiklos reikalavimų; ar

iii) sutelktos pagalbos priemonių transportavimu vietoje siekiant užtikrinti koordinuotą pagalbos teikimą į galutinę paskirties vietą prašančioje valstybėje.

Sąjungos finansinė parama pagal šią dalį neviršija 75 000 EUR dabartinėmis kainomis kiekvienu Sąjungos mechanizmo aktyvavimo atveju. Išimtiniais atvejais priimant įgyvendinimo aktus ta viršutinė riba gali būti viršyta. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Transporto telkimo operacijų, kuriose dalyvauja keletas valstybių narių, atveju valstybė narė gali imtis iniciatyvos prašyti Sąjungos finansinės paramos visai operacijai.

6. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija sudarytų sutartį dėl transporto paslaugų, Komisija prašo iš dalies kompensuoti išlaidas pagal 2, 3 ir 4 dalyse nurodytas finansavimo normas.

7. Toliau nurodytos išlaidos atitinka Sąjungos finansinės paramos transporto ištekliams pagal šį straipsnį reikalavimus: visos išlaidos, susijusios su transporto išteklių judėjimu, įskaitant visų paslaugų, rinkliavų, logistikos ir tvarkymo išlaidas, kuro ir galimo apgyvendinimo išlaidas, taip pat kitas netiesiogines išlaidas, pavyzdžiui, mokesčius bei muito mokesčius apskritai ir tranzito išlaidas.

24 straipsnis

Paramos gavėjai

Pagal šį sprendimą teikiamos dotacijos gali būti teikiamos juridiniams asmenims, kurių veiklą reglamentuoja privatinė arba viešoji teisė.

25 straipsnis

Finansinės paramos teikimo būdai ir įgyvendinimo tvarka

1. Komisija teikia Sąjungos finansinę paramą pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012.

2. Finansinė parama pagal šį sprendimą gali būti teikiama bet kuria Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nustatyta forma, visų pirma kaip dotacijos, išlaidų kompensavimas, viešieji pirkimai arba įnašai į patikos fondus.

3. Kad galėtų įgyvendinti šį sprendimą, Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl metinių darbo programų priėmimo, išskyrus veiksmus, kurie priskiriami IV skyriuje nurodytam reagavimui į nelaimės, kurių negalima numatyti iš anksto. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Metinėse darbo programose nurodomi siekiami tikslai, tikėtini rezultatai, įgyvendinimo būdas ir jų visa suma. Jose taip pat apibūdinami finansuoti veiksmai, nurodoma kiekvienam veiksmui skirtų lėšų suma ir orientacinis įgyvendinimo tvarkaraštis. 28 straipsnio 2 dalyje numatytos finansinės pagalbos atveju metinėse darbo programose apibūdinami jose nurodytoms valstybėms numatyti veiksmai.

26 straipsnis

Sąjungos veiksmų papildomumas ir nuoseklumas

1. Veiksmai, kuriems pagal šį sprendimą teikiama finansinė parama, nefinansuojami pagal kitas Sąjungos finansines priemones.

Komisija užtikrina, kad finansinės paramos pagal šį sprendimą prašantys asmenys ir tokios paramos gavėjai informuotų ją apie iš kitų šaltinių, įskaitant Sąjungos bendrąjį biudžetą, gautą finansinę pagalbą ir apie teikiamas paraiškas gauti tokią pagalbą.

2. Siekiama sąveikos ir papildomumo su kitomis Sąjungos priemonėmis. Reagavimo į humanitarines krizes trečiojoje valstybėse atveju Komisija užtikrina pagal šį sprendimą ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/96 finansuojamų veiksmų papildomumą ir nuoseklumą.

3. Kai pagalba pagal Sąjungos mechanizmą prisidedama prie Sąjungos humanitarinio reagavimo operacijų, ypač sudėtingų ekstremaliųjų situacijų atveju, veiksmai, kuriems pagal šį sprendimą skiriama finansinė parama, turi būti grindžiami nustatytais poreikiais ir atitikti Europos konsensuse dėl humanitarinės pagalbos nustatytus humanitarinius principus, taip pat civilinės saugos ir karinių išteklių naudojimo principus.

27 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad, įgyvendinant pagal šį sprendimą finansuojamus veiksmus, būtų apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai, taikant sukčiavimo, korupcijos ir visos kitos neteisėtos veiklos prevencines priemones, atliekant veiksmingas patikras ir, nustačius pažeidimų, susigražinant neteisėtai išmokėtas sumas, ir, jei reikia, taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias administracines ir finansines sankcijas.

2. Komisija arba jos atstovai ir Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę Sąjungos lėšų pagal šį sprendimą, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, remdamasi nuostatomis ir procedūromis, nustatytomis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013⁽¹⁾ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96⁽²⁾, siekdama nustatyti, ar vykdant susitarimą dėl dotacijos, sprendimą dėl dotacijos ar sutartį, finansuojamus pagal šį sprendimą, būta Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, bendradarbiavimo susitarimuose su trečiosiomis valstybėmis ir su tarptautinėmis organizacijomis, sutartyse, susitarimuose dėl dotacijų ir sprendimuose dėl dotacijų, kurie sudaromi ar priimami įgyvendinant šį

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir panaikinančių Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 bei Tarybos reglamentą (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

sprendimą, nustatomos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiama teisė atlikti tokį auditą ir tyrimus pagal jų atitinkamą kompetenciją.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Trečiosios valstybės ir tarptautinės organizacijos

1. Veikloje pagal Sąjungos mechanizmą gali dalyvauti:

a) Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalys, kurios yra Europos ekonominės erdvės (EEE) narės, pagal EEE susitarime nustatytas sąlygas ir kitos Europos šalys, kai tokia galimybė numatyta susitarimuose ir procedūrose;

b) stojančiosios šalys, šalys kandidatės ir potencialios kandidatės pagal tų šalių dalyvavimo Sąjungos programose bendruosius principus ir sąlygas, nustatytus atitinkamuose bendruosiuose susitarimuose ir Asociacijos tarybos sprendimuose arba panašiuose susitarimuose.

2. 20 straipsnyje ir 21 straipsnio 1 dalies a, b, f ir h punktuose nurodytą finansinę paramą taip pat galima skirti šalims kandidatėms ir potencialioms kandidatėms, nedalyvaujančioms pagal Sąjungos mechanizmą vykdomoje veikloje, taip pat Europos kaimynystės politikos šalims, tiek, kiek ta finansinė parama papildo pagal būsimą Sąjungos teisėkūros procedūra priimamą aktą, nustatantį Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (PNPP II) ir būsimą Sąjungos teisėkūros procedūra priimamą aktą, nustatantį Europos kaimynystės priemones, teikiamą finansavimą.

3. Tarptautinės arba regioninės organizacijos gali bendradarbiauti pagal Sąjungos mechanizmą vykdomoje veikloje, jeigu tokia galimybė numatyta atitinkamuose dvišaliuose arba daugiašaliuose tų organizacijų ir Sąjungos susitarimuose.

29 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos

Šio sprendimo taikymo tikslais valstybės narės paskiria kompetentingas valdžios institucijas ir apie tai informuoja Komisiją.

30 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 19 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami iki 2020 m. gruodžio 31 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 19 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 19 straipsnio 5 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

31 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškiami 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 30 straipsnio 5 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

32 straipsnis

Įgyvendinimo aktai

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus šiais klausimais:

- a) Reagavimo į nelaimės koordinavimo centro sąveikos su valstybių narių ryšių punktais, kaip numatyta 8 straipsnio b punkte, 15 straipsnio 3 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalies a punkte; ir reagavimo į nelaimės Sąjungoje veiklos procedūrų, kaip numatyta 15 straipsnyje, taip pat už Sąjungos ribų, kaip numatyta 16 straipsnyje, įskaitant atitinkamų tarptautinių organizacijų nustatymą;
- b) CECIS komponentų, taip pat keitimosi informacija per CECIS organizavimo, kaip numatyta 8 straipsnio b punkte;
- c) ekspertų grupių dislokavimo proceso, kaip numatyta 17 straipsnyje;
- d) modulių, kitų reagavimo pajėgumų ir ekspertų nustatymo, kaip numatyta 9 straipsnio 1 dalyje;
- e) veiklos reikalavimų, taikomų modulių veikimui ir sąveikumui, kaip numatyta 9 straipsnio 2 dalyje, įskaitant jų užduotis, pajėgumus, pagrindinius komponentus, savarankišką apsirūpinimą ir dislokavimą;

f) pajėgumų tikslų, kokybės bei sąveikumo reikalavimų ir sertifikavimo bei registravimo procedūros, kuri būtina Europos reagavimo į nelaimės pajėgumų veikimui, kaip numatyta 11 straipsnyje, taip pat finansinių nuostatų, kaip numatyta 21 straipsnio 2 dalyje;

g) Europos reagavimo į nelaimės pajėgumų trūkumo nustatymo ir šalinimo, kaip numatyta 12 straipsnyje;

h) mokymo programos, pratybų sistemos ir įgytos patirties programos organizavimo, kaip numatyta 13 straipsnyje; ir

i) paramos pagalbos transportavimui organizavimo, kaip numatyta 18 ir 23 straipsniuose.

2. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

33 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

34 straipsnis

Įvertinimas

1. Reguliariai vykdoma veiksmų, kuriems teikiama finansinė parama, stebėseną, siekiant stebėti jų įgyvendinimą.

2. Komisija įvertina šio sprendimo taikymą ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šiuos dokumentus:

- a) ne vėliau kaip 2017 m. birželio 30 d. – pasiektų rezultatų ir kokybinių bei kiekybinių šio sprendimo įgyvendinimo aspektų tarpinio įvertinimo ataskaitą;
- b) ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. – komunikatą dėl šio sprendimo tolesnio įgyvendinimo; ir
- c) ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. – *ex post* įvertinimo ataskaitą.

Atitinkamais atvejais kartu su tarpinio įvertinimo ataskaita ir komunikatu pagal atitinkamai a ir b punktus pateikiami pasiūlymai dėl šio sprendimo pakeitimų.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

35 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Veiksmai, kurie pagal Sprendimą 2007/162/EB, Euratomas pradedami iki 2014 m. sausio 1 d., kai taikoma, toliau administruojami pagal tą sprendimą.

2. Valstybės narės nacionaliniu lygiu užtikrina, kad būtų sklandžiai pereita nuo veiksmų, vykdomų pagal finansinę priemonę, prie veiksmų, kurie bus įgyvendinami pagal šiame sprendime išdėstytas nuostatas.

36 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2007/162/EB, Euratomas ir Sprendimas 2007/779/EB, Euratomas panaikinami. Nuorodos į panaikintus sprendimus laikomos nuorodomis į šį sprendimą ir skaitomos pagal šio sprendimo II priede pateiktą atitikties lentelę.

37 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

38 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas pagal Sutartis skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 17 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. LINKEVIČIUS

*I PRIEDAS***Finansinio paketo, nurodyto 19 straipsnio 1 dalyje, paskirstymo Sąjungos mechanizmo įgyvendinimui procentinės dalys**

Prevencija: 20 % +/- 8 procentiniai punktai

Pasirengimas: 50 % +/- 8 procentiniai punktai

Reagavimas: 30 % +/- 8 procentiniai punktai

Principai

Įgyvendindama šį sprendimą Komisija teikia pirmenybę veiksams, kuriems šiame sprendime nustatytas terminas laikotarpiu, kuriam pasibaigus baigiasi to termino galiojimas, kad būtų laikomasi minėto termino.

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Tarybos sprendimas 2007/162 EB, Euratomas	Tarybos sprendimas 2007/779 EB, Euratomas	Šis sprendimas
1 straipsnio 1 dalis		—
1 straipsnio 2 dalis		1 straipsnio 4 dalis
1 straipsnio 3 dalis		—
1 straipsnio 4 dalis	1 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
	1 straipsnio 1 dalis	—
	1 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	1 straipsnio 2 dalis
	1 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	1 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 2 dalis		2 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 3 dalis		1 straipsnio 6 dalis
	2 straipsnio 1 punktas	—
	2 straipsnio 2 punktas	13 straipsnio 1 dalies a punktas
	2 straipsnio 3 punktas	20 straipsnio c punktas
	2 straipsnio 4 punktas	8 straipsnio d punktas
	2 straipsnio 5 punktas	7 straipsnis ir 8 straipsnio a punktas
	2 straipsnio 6 punktas	8 straipsnio b punktas
	2 straipsnio 7 punktas	8 straipsnio c punktas
	2 straipsnio 8 punktas	18 straipsnio 1 dalis
	2 straipsnio 9 punktas	18 straipsnio 2 dalis
	2 straipsnio 10 punktas	16 straipsnio 7 dalis
	2 straipsnio 11 punktas	—
3 straipsnis	3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis		20 straipsnis ir 21 straipsnis
4 straipsnio 2 dalies a punktas		22 straipsnio a punktas
4 straipsnio 2 dalies b punktas		22 straipsnio b punktas ir 23 straipsnio 1 dalies a, b, ir c punktai
4 straipsnio 2 dalies c punktas		23 straipsnio 1 dalies d punktas
4 straipsnio 3 dalis		23 straipsnio 2 ir 4 dalys
4 straipsnio 4 dalis		23 straipsnio 1 dalies i punktas
	4 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis

Tarybos sprendimas 2007/162 EB, Euratomas	Tarybos sprendimas 2007/779 EB, Euratomas	Šis sprendimas
	4 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 3 dalis
	4 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 1 ir 2 dalys
	4 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 4 dalis
	4 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
	4 straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 6 dalis
	4 straipsnio 7 dalis	9 straipsnio 9 dalis
	4 straipsnio 8 dalis	9 straipsnio 7 dalis
5 straipsnis		24 straipsnis
	5 straipsnio 1 punktas	8 straipsnio a punktas
	5 straipsnio 2 punktas	8 straipsnio b punktas
	5 straipsnio 3 punktas	8 straipsnio c punktas
	5 straipsnio 4 punktas	8 straipsnio d punktas
	5 straipsnio 5 punktas	13straipsnio 1 dalies a punktas
	5 straipsnio 6 punktas	—
	5 straipsnio 7 punktas	13straipsnio 1 dalies d punktas
	5 straipsnio 8 punktas	13straipsnio 1 dalies f punktas
	5 straipsnio 9 punktas	18 straipsnis
	5 straipsnio 10 punktas	8 straipsnio e punktas
	5 straipsnio 11 punktas	8 straipsnio g punktas
6 straipsnio 1 dalis		25straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 2 dalis		25straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 3 dalis		25straipsnio 3 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai
6 straipsnio 4 dalis		—
6 straipsnio 5 dalis		25 straipsnio 3 dalies pirmas ir antras sakiniai
6 straipsnio 6 dalis		—
	6 straipsnis	14 straipsnis
7 straipsnis		28 straipsnio 1 dalis
	7 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis
	7 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 3 dalis
	7 straipsnio 2 dalies a punktas	15 straipsnio 3 dalies a punktas
	7 straipsnio 2 dalies c punktas	15 straipsnio 3 dalies b punktas
	7 straipsnio 2 dalies b punktas	15 straipsnio 3 dalies c punktas
	7 straipsnio 3 dalies pirmas ir trečias sakiniai	15 straipsnio 4 dalis ir 16 straipsnio 6 dalis

Tarybos sprendimas 2007/162 EB, Euratomas	Tarybos sprendimas 2007/779 EB, Euratomas	Šis sprendimas
8 straipsnis	7 straipsnio 4 dalis	15 straipsnio 5 dalis
	7 straipsnio 5 dalis	—
	7 straipsnio 6 dalis	17 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny
		26 straipsnis
	8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	16 straipsnio 1 dalis
	8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	16 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny
	8 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—
	8 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	—
	8 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 4 dalis
	8 straipsnio 3 dalis	—
	8 straipsnio 4 dalies a punktas	16 straipsnio 3 dalies a punktas
	8 straipsnio 4 dalies b punktas	16 straipsnio 3 dalies c punktas
	8 straipsnio 4 dalies c punktas	16 straipsnio 3 dalies d punktas
	8 straipsnio 4 dalies d punktas	16 straipsnio 3 dalies e punktas
	8 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 8 dalis
	8 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa	17 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnio 1 dalies b punktas
	8 straipsnio 6 dalies antra pastraipa	17 straipsnio 3 dalies antras sakiny
	8 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa	—
	8 straipsnio 7 dalies antra pastraipa	16 straipsnio 2 dalies antras sakiny
	8 straipsnio 7 dalies trečia pastraipa	16 straipsnio 9 dalis
	8 straipsnio 7 dalies ketvirta pastraipa	16 straipsnio 11 dalis
	8 straipsnio 7 dalies penkta pastraipa	—
	8 straipsnio 8 dalis	16 straipsnio 10 dalis
8 straipsnio 9 dalies a punktas	16 straipsnio 12 dalis	
8 straipsnio 9 dalies b punktas	16 straipsnio 13 dalis	
9 straipsnis		16 straipsnio 2 dalis
	9 straipsnis	18 straipsnis
10 straipsnis		19 straipsnio 3 dalis

Tarybos sprendimas 2007/162 EB, Euratomas	Tarybos sprendimas 2007/779 EB, Euratomas	Šis sprendimas
	10 straipsnis	28 straipsnis
11 straipsnis		—
	11 straipsnis	29 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis		27 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 2 dalis		—
12 straipsnio 3 dalis		—
12 straipsnio 4 dalis		—
12 straipsnio 5 dalis		—
	12 straipsnio 1 dalis	32 straipsnio 1 dalies e punktas
	12 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 1 dalies a punktas
	12 straipsnio 3 dalis	32 straipsnio 1 dalies b punktas
	12 straipsnio 4 dalis	32 straipsnio 1 dalies c punktas
	12 straipsnio 5 dalis	32 straipsnio 1 dalies h punktas
	12 straipsnio 6 dalis	32 straipsnio 1 dalies d punktas
	12 straipsnio 7 dalis	—
	12 straipsnio 8 dalis	—
	12 straipsnio 9 dalis	32 straipsnio 1 dalies a punkto antra dalis
13 straipsnis	13 straipsnis	33 straipsnis
14 straipsnis		19 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis	34 straipsnis
	15 straipsnis	36 straipsnis
16 straipsnis		37 straipsnio antras sakinys
17 straipsnis	16 straipsnis	38 straipsnis